

[Undervisningsministeren.]

hittidige ordning er lykkedes ved hjælp af en sådan afbrydelse af skoleforløbet at skabe forøget motivation hos eleverne for fortsat skolegang og uddannelse. Men man må huske, at disse eksempler under alle omstændigheder ligger 2-3 år tilbage i tiden, og at de bliver færre og færre. De repræsenterer efter mit skøn et forældet uddannelsesmønster, som jeg ikke synes det kan være lovgivningens sag at fastholde, når vi dog er enige om — og det forstod jeg vi var — at 7 års skolegang er for ringe en ballast at gå ud på arbejdsmarkedet med. Jeg mener altså ikke, at det kan være rigtigt, at vi af rent pædagogiske grunde skal lade de unge bruge 1 år af deres liv på selv at gøre denne måske temmelig bitre erfaring.

Havde vi så endda sikkerhed for, at alle med den erkendelse ville komme tilbage i uddannelsessystemet. Men det har vi ikke. Vi kan nemlig i dag opvise mindst lige så mange eksempler på, at de bliver derude af den ene eller af den anden grund. Det kan være økonomi, det kan være miljøets tradition, det kan være manglende lyst til at sætte sig sammen med dem, der er 1 år yngre, eller det kan være manglende kraft og overskud til at gå kursusvejen, som jo i flere henseender er mere krævende.

Det er denne gruppe af for tidligt „båsede“ elever, vi gerne skulle fange med denne lovgivning. Men vi vil ikke være med til at tvinge dem tilbage, når de først er uden for skolens regie, og jeg går ud fra som givet, at venstre heller ikke vil være tilhængere af det. Jeg tror, som jeg tidligere har sagt det, heller ikke, at det vil være hensigtsmæssigt. Derfor ser jeg ingen anden udvej, end at vi fastholder det kontinuerlige 9-årige undervisningsforløb som det normale mønster, der kun kan fraviges i helt specielle tilfælde. Sker det, må det på den anden side accepteres, at undervisningspligten opfyldes ved den erhvervsmæssige uddannelse, sådan at de pågældende ikke bliver belastet af noget efterslæb. Det hindrer selvfølgelig ikke, at de unge så at sige selv be-

tragter deres sidespring som et pauseår og frivilligt vender tilbage til fortsat almen uddannelse. Det skal de naturligvis være velkomne til.

Jeg kan altså ikke anbefale at stemme for det af venstre stillede ændringsforslag. Men jeg vil gerne endnu en gang takke udvalget for en udførlig behandling af lovforslaget, som på mange punkter har medført forbedringer og på andre punkter ændringer, som jeg meget håber og tror vil vise sig at være forbedringer. Jeg anbefaler altså tinget at stemme for lovforslaget i den affattelse, det har nu efter afstemningen ved anden behandling.

Holger Hansen: Jeg skal ikke optage nogen debat her ved tredje behandling, ej heller med undervisningsministeren, men kun gøre den enkelte bemærkning, at vor begrundelse for ændringsforslaget netop er at give de skoletrætte en inspiration til at vende tilbage ved at prøve andet i mellemtiden.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget

forkastedes med 116 stemmer mod 28; 3 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Holger Hansen: Venstre stemte ved anden behandling for alle ændringsforslagene og har altså allerede ved anden behandling erkendt, at lovforslaget siden dets fremsættelse er blevet væsentligt forbedret. Vi har til gengæld ikke kunnet få vort væsentligste synspunkt og samtidigheden mellem undervisningspligtens udvidelse og den øvrige reform tilgodeset.

På baggrund af de forhandlinger og afstemninger, der har været, har vi derfor besluttet at ville undlade at stemme for lovforslaget ved denne tredje behandling.